

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2015 [αιτήσεις του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] Βασιλική Μπάλαζς κατά Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13), Casa Județeană de Pensii Cluj κατά Αττίλα Μπάλαζς (C-432/13)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-401/13 και C-432/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Εφαρμογή των συμβάσεων κοινωνικής ασφαλίσεως μεταξύ κρατών μελών — Επαναπατριζόμενος πρόσφυγας καταγόμενος από κράτος μέλος — Συμπλήρωση περιόδων απασχολήσεως στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Αίτηση χορηγήσεως συντάξεως γήρατος — Άρνηση)

(2015/C 107/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Βασιλική Μπάλαζς (C-401/13), Casa Județeană de Pensii Cluj (C-432/13)

κατά

Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13), Αττίλα Μπάλαζς (C-432/13)

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι διμερής συμφωνία αφορώσα τις παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως των υπηκόων ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη οι οποίοι απέκτησαν την ιδιότητα των πολιτικών προσφύγων στο έδαφος του ετέρου συμβαλλόμενου κράτους, η οποία συνήφθη σε ημερομηνία κατά την οποία το ένα από τα δύο συμβαλλόμενα κράτη δεν είχε ακόμη προσχωρήσει στην Ένωση και η οποία δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα III του κανονισμού αυτού, δεν εξακολουθεί να έχει εφαρμογή στην περίπτωση πολιτικών προσφύγων που επαναπατρίστηκαν στο κράτος καταγωγής τους πριν τη σύναψη της διμερούς συμφωνίας και την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 298 της 12.10.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ÖBB Personenverkehr AG κατά Gotthard Starjakob

(Υπόθεση C-417/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α' — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Διάκριση λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τον συνυπολογισμό, για τον καθορισμό των αποδοχών, των προγενέστερων του 18ου έτους της ηλικίας περιόδων υπηρεσίας από επιμήκυνση των απαιτούμενων για τη μισθολογική προαγωγή χρονικών περιόδων — Δικαιολογητικός λόγος — Δυνατότητα επιτεύξεως του επιδιωκόμενου σκοπού — Δυνατότητα αμφισβητήσεως της επιμηκύνσεως των απαιτούμενων για τη μισθολογική προαγωγή χρονικών διαστημάτων)

(2015/C 107/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ÖBB Personenverkehr AG

κατά

Gotthard Starjakob

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, η οποία, προκειμένου να εξαλείψει διάκριση λόγω ηλικίας, λαμβάνει υπόψη τις προγενέστερες του 18ου έτους ηλικίας περιόδους υπηρεσίας και, ταυτοχρόνως, περιλαμβάνει ρύθμιση που στην πραγματικότητα τυχάνει εφαρμογής μόνο στους υπαλλήλους που υφίστανται την εν λόγω διάκριση και παρατείνει κατά ένα έτος το χρονικό διάστημα που απαιτείται για τη μισθολογική προαγωγή σε καθένα από τα τρία πρώτα μισθολογικά κλιμάκια και η οποία, κατά τον τρόπο αυτό, διατηρεί κατά τρόπο οριστικό τη διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/78, έχει την έννοια ότι δεν απαιτείται κατ' ανάγκην εθνική νομοθεσία σκοπός της οποίας είναι η εξάλειψη διακρίσεως λόγω ηλικίας να προβλέπει ότι υπάλληλος του οποίου οι προγενέστερες του 18ου έτους της ηλικίας του περιόδου υπηρεσίας δεν συνυπολογίστηκαν για τη μισθολογική προαγωγή του δικαιούται χρηματική αποζημίωση αντίστοιχη της διαφοράς μεταξύ της αμοιβής που θα είχε λάβει ελλείψει τέτοιου είδους διακρίσεως και της αμοιβής που πράγματι έλαβε. Εντούτοις, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης και επί όσο χρονικό διάστημα δεν έχει τεθεί σε ισχύ σύστημα αποβλέπον στην κατάργηση της διακρίσεως λόγω ηλικίας κατά τρόπο σύμφωνο προς τα οριζόμενα στην οδηγία 2000/78, η αποκατάσταση της ίσης μεταχειρίσεως προϋποθέτει τη χορήγηση στους υπαλλήλους που απέκτησαν επαγγελματική πείρα, έστω και εν μέρει, πριν το 18ο έτος της ηλικίας τους των ίδιων πλεονεκτημάτων με αυτά των οποίων μπόρεσαν να τύχουν οι υπάλληλοι που απέκτησαν επαγγελματική πείρα της ίδιας φύσεως και ανάλογης διάρκειας μετά τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής, όσον αφορά τόσο τον συνυπολογισμό των προγενέστερων του 18ου έτους ηλικίας περιόδων υπηρεσίας όσο και την προαγωγή στη μισθολογική κλίμακα.
- 3) Το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/78, έχει την έννοια ότι ο εθνικός νομοθέτης μπορεί να προβλέπει, για τον συνυπολογισμό προγενέστερων του 18ου έτους ηλικίας περιόδων υπηρεσίας, υποχρέωση συνεργασίας δυνάμει της οποίας ο υπάλληλος πρέπει να προσκομίζει στον εργοδότη του τις σχετικές με τις περιόδους αυτές αποδείξεις. Εντούτοις, δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος ούτε η άρνηση υπαλλήλου να συνεργαστεί προς τον σκοπό εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας όπως η επίμαχη, η οποία ενέχει αντίθετη στην οδηγία 2000/78 διάκριση λόγω ηλικίας, ούτε η άσκηση αγωγής με αίτημα την καταβολή χρηματικού ποσού προς αποκατάσταση της ίσης μεταχειρίσεως με τους υπαλλήλους οι οποίοι απέκτησαν επαγγελματική πείρα της ίδιας φύσεως και ανάλογης διάρκειας μετά τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής.
- 4) Η αρχή της αποτελεσματικότητας έχει την έννοια ότι προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο προθεσμία παραγραφής αξιώσεων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης μπορεί να αρχίσει να τρέχει πριν την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου που αποσαφήνισε συναφώς την κατάσταση από νομικής απόψεως.

(¹) EE C 325 της 9.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Art & Allposters International BV κατά Stichting Pictoright

(Υπόθεση C-419/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρο 4 — Δικαίωμα διανομής — Κανόνας περί αναλώσεως — Έννοια του «αντικειμένου» — Μεταφορά της εικόνας ενός προστατευμένου έργου από χάρτινη αφίσα σε καμβά ζωγραφικής — Αντικατάσταση του υλικού φορέα — Συνέπεια ως προς την ανάληψη)

(2015/C 107/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden